

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-463/16

Stadion Amsterdam
κατά
Staatssecretaris van Financiën

(αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden
για την έκδοση προδικαστικής απόφασης)

«Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 77/388/ΕΟΚ – Άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α', τρίτο εδάφιο – Μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ – Παράρτημα Η, κατηγορία 7 – Ενιαία παροχή που αποτελείται από δύο διακριτά στοιχεία – Επιλεκτική εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ σε ένα εκ των δύο στοιχείων – Τουριστική επίσκεψη "World of Ajax" – Επίσκεψη του μουσείου της AFC Ajax»

Περίληψη – Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2018

Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Δυνατότητα των κρατών μελών να εφαρμόζουν μειωμένο συντελεστή σε ορισμένες παραδόσεις αγαθών και παροχές υπηρεσιών — Ενιαία παροχή που αποτελείται από δύο διακριτά στοιχεία, εκ των οποίων ένα είναι κύριο και ένα παρεπόμενο — Στοιχεία τα οποία μπορούν να υπαχθούν σε διαφορετικούς συντελεστές όταν προσφέρονται χωριστά — Υποχρέωση εφαρμογής ενιαίου συντελεστή ο οποίος καθορίζεται βάσει του κύριου στοιχείου — Δυνατότητα να προσδιοριστεί η τιμή που αντιστοιχεί σε κάθε διακριτό στοιχείο — Δεν ασκεί επιρροή

(Οδηγία 77/388 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/4, άρθρο 12 § 3, στοιχείο α')

Η έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/4/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2001, έχει την έννοια ότι ενιαία παροχή, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, που αποτελείται από δύο διακριτά στοιχεία, εκ των οποίων το ένα είναι κύριο και το άλλο παρεπόμενο και τα οποία, αν προσφέρονταν χωριστά, θα υπάγονταν σε διαφορετικούς συντελεστές φόρου προστιθέμενης αξίας, πρέπει να φορολογηθεί μόνο με τον συντελεστή φόρου προστιθέμενης αξίας που ισχύει για την ενιαία αυτή παροχή ο οποίος καθορίζεται βάσει του κύριου στοιχείου αυτής, ακόμη και αν μπορεί να προσδιοριστεί η τιμή του κάθε στοιχείου που συναποτελεί τη συνολική τιμή που καταβάλλει ο καταναλωτής για την παροχή αυτή.

(βλ. σκέψη 36 και διατακτ.)